

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽk/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 6014200761
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6014200761.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : plk. Mgr. F. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom v E., I. A. XX, právne zastúpený : Mgr. JUDr. Zoltán Perhács, PhD., advokát, so sídlom kancelárie Jelenec, 353, proti žalovanému : riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, so sídlom v Banskej Bystrici, Ul. 9. mája 1, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. KRPZ-BB-VO2-8-007/2014-PK z 23. apríla 2014, konajúc o odvolaní žalovaného správneho orgánu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/113/2014-60 z 15. júna 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/113/2014-60 z 15. júna 2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 23S/113/2014-60 z 15. júna 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. KRPZ-BB-VO2-8-007/2014-PK z 23. apríla 2014 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici (ďalej len „žalovaný správny orgán“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci č. 185 z 23. decembra 2013 (ďalej len rozhodnutie „prvoinštančného správneho orgánu“), ktorým prvoinštančný správny orgán ustanovil žalobcu podľa ustanovenia § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 1. januára 2014 do funkcie VEDÚCI (13201) OKRESNÉHO DOPRAVNÉHO INŠPEKTORÁTU v POLTÁRI Okresného riaditeľstva Policajného zboru v LUČENCI, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v BANSKEJ BYSTRICI, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a zaradil žalobcu podľa ustanovenia § 85 ods. 1 a ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. do 5. platovej triedy, a vrátil vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Žalovaný správny orgán krajský súd zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v lehote troch dní.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca v žalobe vytýkal žalovanému správne orgánu nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, podľa žalobcu rozhodnutie žalovaného správneho orgánu

vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu je nedostatočné pre posúdenie veci, ďalej tvrdil, že nedošlo k zrušeniu doterajšej funkcie zástupcu riaditeľa a nedošlo ani k jeho presunu.

Rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu OR PZ v Lučenci z 23. decembra 2013 bol vydaný Personálny rozkaz č. 185, ktorým bol žalobca dňom 1. januára 2014 ustanovený do funkcie vedúceho Okresného dopravného inšpektorátu v Poltári OR PZ v Lučenci.

Ďalej krajský súd uviedol, že v čase ustanovenia žalobcu do novej funkcie vedúceho Oddelenia dopravného inšpektorátu v Poltári nebolo právoplatné rozhodnutie - Personálny rozkaz č. 356 z 18. decembra 2013, ktorým bol dňom 1. januára 2014 žalobca prevedený z funkcie zástupcu riaditeľa OR PZ v Lučenci na OR PZ v Lučenci. Zároveň spomínaným Personálnym rozkazom č. 356 bol žalobca odvolaný dňom 31. decembra 2013 z doterajšej funkcie v dôsledku organizačných zmien súvisiacimi s Personálnym rozkazom MV SR č. 331/2013, ktorým mala byť zrušená aj doterajšia funkcia žalobcu zástupcu riaditeľa OR PZ v Lučenci.

Proti Personálnemu rozkazu Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 356 z 18. decembra 2013 podal žalobca rozklad a o tomto rozklade rozhodoval Minister vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. p. : KM-OLVS-3/2014/OPK z 12. marca 2014, rozklad bol zamietnutý a napadnuté rozhodnutie bolo potvrdené. Proti rozhodnutiu Ministra vnútra Slovenskej republiky č. p. : KM-OLVS-3/2014/OPK z 12. marca 2014 podal žalobca žalobu na Krajskom súde v Bratislave, ktorý rozsudkom č. k. 2S 103/2014-33 z 3. júna 2015 rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. p. KM-OLVS-3/2014/OPK z 12. marca 2014 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Podľa krajského súdu z uvedených skutočností vyplýva, že v čase vydania rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu - Personálneho rozkazu OR PZ v Lučenci č. 185 z 23. decembra 2013, o ktorom rozhodoval na základe podaného odvolania žalovaný správny orgán rozhodnutím č. KRPZ-BB-VO2-8-007/2014-PK z 23. apríla 2014, nebolo právoplatné rozhodnutie - Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 356 z 18. decembra 2013, ktorým bol žalobca odvolaný z funkcie zástupcu riaditeľa OR PZ v Lučenci, proti tomuto rozhodnutiu prvoinštančného správneho orgánu podal žalobca rozklad a o rozklade bolo rozhodované rozhodnutím Ministra vnútra Slovenskej republiky č. p. : KM-OLVS-3/2014/OPK až 12. marca 2014 a v konečnom dôsledku bolo toto rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/103/2014-33 z 3. júna 2015.

Z uvedených skutočností vyplýva záver, že žalobca bol ustanovený Personálnym rozkazom č. 185 do funkcie vedúceho Oddelenia dopravného inšpektorátu v Poltári v čase, keď riaditeľ OR PZ v Lučenci nemal právoplatné rozhodnutie o odvolaní žalobcu z funkcie zástupcu riaditeľa OR PZ v Lučenci - Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 356 z 18. decembra 2013. Prvoinštančný správny orgán v danom prípade vlastne rozhodoval na základe neprávoplatného rozhodnutia (Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 356 z 18. decembra 2013) a rozhodnutie vlastne doteraz nie je právoplatné, pretože rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky č. p. : KM-OLVS-3/2014/OPK z 12. marca 2014, ktorým bolo rozhodované o rozklade proti Personálnemu rozkazu Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 356, bolo v konečnom dôsledku zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 103/2014-33 z 3. júna 2015.

Krajský súd vychádzajúc z uvedených skutočností dospel preto k záveru, že v danom prípade v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, preto napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podstatou pre vyriešenie sporu medzi účastníkmi je, aby mal žalovaný správny orgán k dispozícii právoplatné rozhodnutie o odvolaní žalobcu z funkcie zástupcu riaditeľa OR PZ v Lučenci a až po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia môže rozhodovať o ustanovení žalobcu do inej funkcie.

Vzhľadom k tomu, že v predmetnom prípade bolo vydané rozhodnutie, ktorému predchádzalo iné rozhodnutie, ktoré sa nestalo v konečnom dôsledku právoplatným, bola tu zistená taká vada, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto krajský súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami žaloby.

Žalobca bol v konaní úspešný, preto krajský súd priznal žalobcovi podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku náhradu trov konania.

Žalovaný správny orgán podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/113/2014-60 z 15. júna 2016 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“ „odvolanie žalovaného správneho orgánu“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zamietol žalobu žalobcu a trovy konania ako aj trovy právneho zastúpenia žalobcovi nepriznal.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom z 19. augusta 2016 a žiadal aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil z dôvodu, že žalobca považuje rozhodnutie krajského súdu za správne a presvedčivé.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného správneho orgánu podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § s 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ale ani na zmenu.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. KRPZ-BB-VO2-8-007/2014-PK z 23. apríla 2014, ktorým riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil Personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci č. 185 z 23. decembra 2013, ktorým prvoinštančný správny orgán ustanovil žalobcu podľa ustanovenia § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 1. januára 2014 do funkcie VEDÚCI (13201) OKRESNÉHO DOPRAVNÉHO INŠPEKTORÁTU v POLTÁRI Okresného riaditeľstva Policajného zboru v LUČENCI, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v BANSKEJ BYSTRICI, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a zaradil žalobcu podľa ustanovenia § 85 ods. 1 a ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. do 5. platovej triedy.

Podľa ustanovenia § 244 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície proti rozhodnutiu ministra, ak nejde o rozhodnutie o odvolaní, možno podať rozklad. O rozklade rozhoduje minister na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Pre rozklad a konanie o ňom platia ustanovenia o odvolaní.

Podľa ustanovenia § 242 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície podanie odvolania nemá odkladný účinok s výnimkou odvolania proti rozhodnutiu

a) o uložení disciplinárneho opatrenia,

b) o náhrade škody,

c) proti služobnému hodnoteniu, ktorým bol policajt hodnotený ako nespôsobilý vykonávať doterajšiu alebo akúkoľvek inú funkciu,

d) lekárskej komisie, ktorým bola policajtovi určená zdravotná klasifikácia.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Podľa názoru odvolacieho súdu vec, ktorá je predmetom odvolania žalovaného správneho orgánu, krajský súd nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie krajským súdom spočíva v tom, že na určenie, či rozklad, ktorý žalobca podal proti Personálnemu rozkazu Ministra vnútra Slovenskej

republiky č. 356 z 18. decembra 2013, má odkladný (suspenzívny) účinok, aplikoval ustanovenie § 61 ods. 1 Správneho poriadku namiesto osobitných ustanovení § 244 a § 242 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície. Následne krajský súd nesprávne vyhodnotil, že žalobcom včas podaný rozklad mal odkladný účinok a preto tvrdenie krajského súdu, že v konaní správnych orgánov bola zistená taká vada (prvoinštančný správny orgán rozhodoval na základe neprávoplatného rozhodnutia - Personálneho rozkazu Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 356 z 18. decembra 2013), ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, neobstojí.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/113/2014-60 z 15. júna 2016 zrušil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku a s § 492ods. 2 Správneho súdneho poriadku a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), v ktorom je krajský súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou krajského súdu bude v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.